

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SENMANA

SE VENA A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

MES SOBRE 'L CAIXAL.

¡D' arrel!... ¡Aixís no tornarà á fer mal!

BANYS.

¡Felissos los peixos, qu'en aquest temps, en que las miradas del sol penetran com una barriña dintre del nostre cos, están frescos dintre del aygua, sumergits en un contínuo bany!

Pero siguem franchs: ¡mes felis encare, qui en manigas de camisa y en un pís de cinquanta duros del Ensanxe, se'ls menja sense haber de pensar ab l'endemá! Que per mes que diga 'l refrán, en aquest mon tonto per tonto, mes val ser qua de avestrús que cap de llús.

Un *avestrús* si es rich, com acostuman á serho molts *avestrussos*, tē qui l'hi serveix lo bany á casa sēva, y un llus mentres lo pren, s'expone á que me 'l pesquin.

Mes deixant aixó apart, l'istiu ¡quina tortura! y 'ls banys ¡quina deliciá! Lo sol prou s'esforsa en calarnos foch á la pell, pero vé l'aygua, y s'apaga l'incendi.

Algunes vegadas, al ficarse al mar ¿no 'ls ha acudit una idea? De segur, ó sino tingan la franquesa de confessar, que fan las cosas de *bóvilis bóvilis* y sense donarse'l treball de fixarse en ellas.

Suposo que alguna glopadeta d'aygua, l'haurán beguda, per bons nadadors que sigan. Y are, díguinme ¡quin gust tē l'aygua de mar? Mitj salada y mitj amarganta.

Preguntin á un quimich la causa d'aixó y 'ls donará déu mil rahons ab altrás tantas paraulotas estranyas, que en reasumidas quēntas les deixarán tant en dejunas com antes de menjárselas. Pero en cambi preguntinho á un banyista com jo, y 'ls hi diré: —¿No han reparat may en aquella altra barraca que s'aixeca al costat de la de vostés, púdicament tapada ab amplas estoras? Encare que 'm digan que nó, no 'ls crearé pas, perque son homes y com á tals saben al pēl las costums del bello sexo.

Donchs bē, allí 'l bello-sexo s'hi banya, y entre l'altra meytat de la especie humana, hi ha cada sogra mes amarganta que la *sēva seccotrim* y cada polla mes salada que Cardona.

Vels'hi aquí explicat lo gust de l'aygua de mar. ¡Are, si coneixen, llēpinse'n los bigotis!

Un estudiant que á fi de curs van reprobarlo, y á qui la sēva xicota, al saberho per boca de un sēu rival, mes aplicat qu'ell, va tirarli la porta pēls bigotis, anava decidit á llansarse de cap á mar, com aixis vá ferho.

Y ¡creurian que no vá ofegarse? ¡Y ¡qué dirian que vá impedirho?

¡Las dugas carabassas!.. La que venia de la Universitat... y la que procedia de la nena!..

¡Regoneixin que hi ha fets providencials!

¡Saben quins son los banys mes económichs, los que no costan cap diner? Lo del ministre que 's banya en or, y 'l del pobre treballador que 's banya en la suor de son front.

Aquí tenen alló de que 'ls extrems se tocan, per mes que ni l'or del ministre vaja may á cal obrer, ni 'l suor d'aquest á cal ministre; pero al menos queda 'l consol de que or y suor, tenen un mateix extrem: la o y la n.

May com en una barraca de banys se regoneix la inagotable varietat de la mare natural. Si son una mica observadors, vājinthi y 's distrauran al veure aquellas musculaturas estiraganyadas com las figuras dels retauls gótics, y aquellas formas macissas com las del barroquisme: aquellas paxas de bota de set cargas, y aquells ventres escanyolits com un badall de cessant: aquellas espinadas provehidas com la de un tuixó, y aquellas altrás, los ossos de las quals se marcan com los grans de uns rosaris: aquells brassos groixuts y musculats com l'as de bastos y aquells altres prims y aflats com l'as d'espasa: aquells pits amples com lo de un toro y aquells altres estrets y aixecats com lo de un pollastre plomat, y entre mitj d'aquests extrems, una varietat inagotable de termes medis que may s'acbaria.

Pero en mitj de tot aixó, ¿ahont es la perfecció?

En la ment del escultor, que 'ns dona las formas gregas per las formas del sigle XIX, sense recordarse de que *el pintar es como el querer*.

Aquesta descripció será tal vegada una mica massa realista: pero.....

Y are que dich *realista* y que parlo de banys y que faig lo present article per LA CAMPANA, portat per la calor que aixó sols ho ocasiona, y per no molestarne ni molestarlos, ocupantme durant tot l'article de una mateixa cosa, que fora, á fé, massa pesada, ha perdut aquest lo sēu centro de gravetat.

¿Han vist als carlins, cansats de fer barbaritats, acullirse á indult, y anantse'n ab la conciencia satisfeta de que no 'ls hajan romput l'ánima?

¿Han vist per exemple á n' en Sagasta, gobernante de la passada situació, preparantse pera serho de la present, aixis que pugui?

¿Han vist á tots aquells de qui parlavam en lo anterior article, *proveedores de la Real Casa*, y ahir federals mes tibats y mes cohents que un bitxo?

Donchs tots aquests y molts altres que 'n citariam, en aquest bany de la política que per tantse torna *banyas*, no fan mes que cumplir ab aquell ditxo: —¡Nadar y guardar la roba!

Mes vaja, que per aixó 's necessita tenir la conciencia lleugera com lo suro, que l'hi diuhen *suro* perque *sempre sura*; mes ¡ay! que també vé un dia que serveix per taps de gaseosa.

Nostres lectors y especialmente los qui sian mes aficionats als trenca-closcas que publica *«la Campana»* al final de cada número, y aquells que 'ns favoreixen ab la sēva correspondencia, nos perdonarán que per aquesta senmana, sacrificuēm lo que tant los agrada, á la llista de suscripció en favor de las victimas del vapor *«Express»* oberta en nostra redacció.

En la próxima senmana procurarem complaire'ls, publicant tot lo que queda pendent.

De la beguda que feyan los mossos ocupats en la carga del vapor *«Express»* lo Brusi 'n deya *un tente en pie*, frase propia de l'alta aristocracia madrilenya.

No hi ha rés pitjor que 'l parlar rebuscat dels marquesos fets á última hora.

¡Quan dich jo que un dia fins son capassos de donar lo tractament d'Excelencia á una arengada!

Una errada grossa.

A un senyor de aquells del article de la senmana passada, en lloch de anomenarlo ab lo nom de Salvador, ho feyam inadvertidament ab lo de Lluís.

Com que una errada tant garrafal, no podria anar ni ab *corrons*, dirém que 'ls vehins del carrer del Regomir, que tenen intenció de fer una capelleta davant de la de Sant Cristófol, dedicada á un beato Salvador, patró dels curts de vista, nos han demanat que rectificuessim.

La policia ha detingut quatre carros de fapons, destinats als carlins.

¡Pobres animals!

Vels'hi aquí que are haurán de contentarse ab palla seca!

En la nit del dissapte un sereno vá embestir á dos mariners inglesos, perque estavan cantant y movent escándol.

—Y alló de la llibertat á l'inglesa? podrian dir aquestos.

De una correspondencia de la Seo que publica *La Imprenta*:

«A lo millor se'ls envia una bomba, y l'artiller l'acompanya ab las següents paraulas, —«Dónali 'l *quien vive* á n' aqueixa, mira que pot comprometre't,» ó bé: «Aqueixa es pēl bisbe.» Al bisbe 'l tenen los soldats entre cella y cella, y no sé qui 'ls ha donat á entendre, que si presentavan lo sēu cap al general, se'ls donaria un premi de 500 duros.»

Diuhen de Madrit que 'ls obrers de aquí están tant entusiasmats ab en Candau, que fins pensan elegirlo diputat en las elecciones próximas.

Los obrers de aquí, d'aquestas cosas no 'n parlan.

Y 'l senyor Candau, millor farà anantse'n á Andalucía, á la sēva terra, á veure si 'ls sēus obrers han pahit ja aquell pá negre que 'ls repartia, que tres ó quatre anys endarrera, vá ser l'escándol de tot Madrit y de tot Espanya.

Diuhen que la premsa al entrar en lo periodo electoral, tindrà llibertat completa.

Diré 'l que l'avía diu quan alguna cosa espera, al arribarne á aquesta era ¡ay! qui sab qui será viu!

Los moderats neo-catòlics se remouhen, com la qua de un llargandaix, arrencada del cos que la sustentava.

Se coneix bē bē, que ja no forman part de la conciliació ministerial.

Reunions per tot arreu, protestas, adhesions á la conducta dels concejals de Sevilla, separats de sos puestos pēl govern, y fins exposicions que 's passan á domicili, recullint firmas, hasta de baylets que fan palots y ganxos, demanant al govern la unitat catòlica.

Si nosaltres fóssem govern, ni unitat catòlica, ni cap mena de unitat, ni sisquiera la métrico-decimal.

Per ells y pēls carlins l'antich sistema: la *varal*

A LA LLUNA.

Si hē al sol ne va dir tantas en Roca y Roqué amich mèu, mas queixas foran gegantas; mes sols te 'n diré unas quantas per ser lacónich y breu.

Ja que si un viatge faig atravessant fosch camí, que no veig d'hont vinch ni 'hont vaig, en lloch de guiám ton raig tras de un núvol sols fugi,

perque si 'l teu raig m' enfada quan esperanso un petó de la mèva enamorada, surts tant prompte y descarada nos destorbas la ocasió?...

Perque si fugim *segueixes* y si 'ns aturém t' aturas?... Perque de fer llum no deixas y arreu sempre descubreixes lo desitj de *dos criaturas*?...

Si á dalt d'aquest blau carpeta que 'ls secrets del mon enclou, tu 't creus ser l'ostia, ximplera, perque en lloch d'esser *trompeta* no 'ns guardas bē 'l secret nou?...

Vaja, 't dich que t' aborr ixo tant, que ni 'l *meló* m' agrada, perque al moment que 'l parlieixo, me sembla que descubreixo qu' ets tú en forma de *tallada*.

Ni gorra may mes vull dú, perque al mirar la *visera* me sembla que 't miro á tú, igual que quan veig á algú que porta l' *ungla sancera*.

T' he aborrit, y no 't puch creure perque 't portan *moras* tunas: ni *dins d' un cove* 't puch veure, perque hasta 'l caldo 'm fá *treure* no mes pensant que fá llunas.

Tal volta are t' esbalota ma crítica inoportuna pero... fins al fer pilota grapejaré ab la mà tota ans que ferla ab mitja lluna, puig ja que sab algun jove contar que son molt llunats tots los fills de Vilanova, tu pots dir que tens la prova per convence als maniatichs, perquè jo 'n soch y es segu que es tant lo que t' hi aborrit que hasta quan semio algu, si al llevarme veig qu' es tu corrent me n' entorno al lit.

Vosten creu, vosten d' aqui no rompís escenas bellas que l' Agneta trova ab mi, per que vaja, 'ns fas pati y 'ns fas veure las estrellas. Vosten creu, vosten si pots avans que 'ls renechs m' escapin y si 'l sort fas a tals mots, basta ab fum de sabalots formaré núvols que t' tapin

Mes are li penso, es en va que no m' escollis de res, per que si t' vas proposa conta 'l que l' Agneta fa per que a la lluna 'm deixés, la naturalesa es tuna per rendit y a sobre 'ls marbres del jardí qu' es ma fortuna, no 'm podrà deixa a la lluna per que t' taparán los arbres.

GESTUS.

Lo jesuita Goiriena ha posat una contribució de un milió de rals als capellans de Viscaya.

Ja 'm sembla sentir á dos reverents de aquella terra, tenint lo següent diálech:

—¿Es de la companyia de Jesús, y 'ns roba un milió?

—Per xo mateix, sant cristiá: en la companyia de Jesús hi vá morí 'l mal lladre!...

Sobre la Seu de Urgell:

Un impacient: —Ja cal que s' enllesteixin, sino aixó serà l' obra de la Seo.

La mèva germana, llegint: —¿Qué vé á ser aixó de la *lengua de serpe*, de que parlan tant las correspondencias de la Seo?

Jo: —¿Llengua de serpe?... Serà la del bisbe Caixal.

Un ojalatero: —Diuen que 'ls falta l' aygua.... ¿Dèu sempre es misericordiós!... Are que vingan los liberals á dir que son homes *al aygua!*...

Un xicot que hi té un oncle: —¿Què valents! Avants de rendirse han dit que primer volarian las fortalesas y ells entre-mitj!...

Lo fill de un liberal: —¿Vet aquí que potser serà la primera vegada que 's veurán ases volar!

Un xicot corrent ab un paper á las mans: —L'última hora ab noticias de la Seo de Urgell.

Un amic: —¿Qué sabs qu' es aixó? Jo: —Si home ¿qué no 'u sents? Que als carlins de la Seo de Urgell los ha arribat la última hora.

JÓ Y TÚ.

Jó y tú: y tú y jó: ¿no atinas, si barrinas, lo que implica la expresió jó y tú? digas: ¿no imaginas que tú y jó, diu més que cap oració?

Jó y tú: jó un minyó magre génit agre mes que, en cambi, sé posá cara alegre ó de vinagre, segons vá lo vent que 'm fa variá.

Jó y tú: tú una hermosa joya, una noya d' aquellas ¡ay! fins allí!!!... tendre, amable, bonicoya y, 's pot di, casi be tota per mi.

Jó y tú: inspiració rehusa, ¡a ma mussa, dar-me ab afany dolorós... Aqueix jó y tú sols acusa sens embós que jó y tú, noya.... ¡som dos!

Jó y tú: si, noya, y repara que fins ara jó y tú sempre vaig cantant, per darte una idea clara y terminant, de que 'l ase vá al devant.

XIRINGUILLA.

—¡Ep! Ep!... deya un carlí de la Seo assedegat... Hi ha una obra de misericordia que diu: —Donar beure al qui té set.

—Vaja ximple, vá contestarli un valent de la ronda de Berga; també hi há una benaventuransa que diu: —Benaventurats los mansos que d' ells es lo regne dels cels. Per lo tant dona espresions á Sant Pere!

Lo Terso acunya monedas de ferro... A rey fals... moneda falsa! Los lemas están tots escrits en llatí: —*Hispaniarum rex*. —Se creu que d' aquestas monedas no s' en dirán quartos, ni xavos, ni céntims, sino "*Misereres*."

MEDITACIÓ.

Passa la brisa al dematí... y ¡quín flayre! Tot ho fa reverdir... Passa l' aucell, y d' armoúia l' ayre per forsa s' ha de omplir! Passa m' amor de serafi vestida somrient pèl meu costat... Y passa pèl vinyar una partida y me 'l deixa pelat!

CUPIDO.

Lo Terso es un tipo que per ferse popular, té la costum de bromejar ab los seus soldats. Un dia, passant revista, vá veure'n un ab un xiribech que anantli de orella á orella, l' hi atravessava tota la cara.

—Hola minyó! va dirli ¡a quina taberna t' han fet aquest nyanyo?

Lo carlí, que no tenia pèl de tonto, l' hi respongué molt atent:

—A la taberna de Oroquieta, y á fé que aquell dia V. M. vá pagá 'l gasto.

Lo nas del Terso, vá allargarse llavors cosa de un pam.

QUI TE FAM SOMIA TRUYTAS.

SONET.

Era una hermosa nit de primavera: la lluna pálit raig al mon llansava, y superant la fosca, platejava lo riu, la font, lo bosch y la pradera. Sas bellas cantar volguí... ¡Quimera! Morfeo en los seus brassos m' halagava, y quan á altre hemisferi m' transportava una gloria veji, rica, encisera. Vestidas ab uns túnichs llarchs com brusas, molt joyosas polsant vibrantas liras estátich vaig quedar, mirant las Mussas. Mes de sopte las llums veji difusas... ¡Y! ¡oh somni! Ton recort rabia m' inspira.... ¡Al despertar... trobi mosquits y pussas!

PERICO MATALASSÉ.

Sobre la missa del diumenje: Un pajés que arriba de Sant Boy ab lo cot-

xe: —¡Ay qu' es tart y hauré perdut la missa! ¿Sabs ahont ne diuen, noy?

Lo cotxero: —Si, home arribéuse fins al Liceo; pero val quatre rals, demanéu lo quint pis.

Lo pajés: —Costi lo que costi, mes m' estimo perdre una pesseta, que aná á torrà al infern.

Al arribar al teatro preguntava ahont era la pica de l' aygua *leneita*.

Una polla: —No sé perquè aquesta funció al Liceo, no s' ha de donar de nit.

La mama: —No véus que 's tracta de una missa, y que no trobarian capellá que volgués esperar al vespre en dejunas!

Una senyora castellana: —Yo creia que era una missa de veras; pero he encontrado á faltar la *campanilla*.

Lo seu fill: —Mamá, para *campanilla* los toros de esta tarde.

Un sagristá: —«Misa de requiem: entrada 6 reales: sillones 12 reales...» No hi tindrán pas gent: nosaltres ab la entrada franca y á des quartos la cadira tenim prou feynas...

Un músich al sortir: —Era plé de gom á gom.

Article musical de 'n Brasi, (inédit á estas horas).

—«Si bien en la saturnal federal los templos se profanaron, no obstante en la actual situacion se profanan las misas, cantándose en los teatros, á pesar de que el arte no es lo mismo que la religion, ni la religion lo mismo que el arte, con todo los aplausos estuvieron de más, si bien eran merecidos... etc., etc., etc.»

Un dels qui mes vá lluirse en la missa del diumenje vá ser lo director de orquesta, dich, lo mestre de ceremonias Reverent Mossen Joan Goula!...

Vá ferho ab brio, ab alma... y ab la partitura tancada!...

En Goula es un xicot que honra á Catalunya.

—¡Y després dirán dels homes!.. exclamava un conservador, d' aquells que solen dir que tot lo del mon es una farsa. ¿A qui dirian que hi vist avuy á la Missa?... Nada menos que al senyor Suñer y Cap-de-vila.

La seva filla, qu' estudiá per monja: —¡Ay gracias á Déu, que ha permés que algun ángel de la guarda l' hi toqués al cor!...

Un xitxarello moderat: — ¡LA CAMPANA!... ¡vaya un periodictxo!... Avuy ha escrit *requiam* per comte de *requiem*.

Un dels nostres: —¿Qué no véu que LA CAMPANA ha sigut sempre partidaria de las as?

FABULETA.

Lo bácul pèl garrot vá deixá un dia un bisbe ab valentia, convertintne de cop en missió bélica sa missió evangélica, y en són afany de confirmá al prohisme als liberals rompía lo batisme, bè mereix qui així 's porta devegadas que 'l confirmin á n' ell á garrotadas, que no s' ha pas de perdre en aquest cas alló de: — *Tal farás tal trobarás!*

Un pretendent á grans cosas, de la nova situació, importunava á un home important perquè 'l distingissen.

Ell se creya que al menos l' hi darian un govern de provincia, y l' únich que van otorgarli vá ser la creu senzilla de Carlos III.

Al veure 'l seu protector que feya morros, vá dirli:

—¿Qué? encare no está content?...

—¡Gran cosa!... exclamá 'l condecorat, un trosset de cinta...

—¿Qué per ventura, l' hi digué l' altre, no basta un tros de cinta, per cubrir tots los mérits de vosté?

¡Quans condecorats nohi ha per aquest istil!

CANTARELLAS.

Are per tú jo soch massa:
guillala del meu davant,
que are aquest govern vol dar-me
carrera de general.

U. R.

D'esperansa vaig plantá
un arbre que prou cresqué;
mes propet d'ell hi nasqué,
un carbassé que'l matá.

Dius que may estich seré,
y per tu'm costipo, nena,
de tant pendre la serena
fentne l'ós pel teu carré.

P. DE M. A.

Tot avuy que'm dius Matilde
que m'estimas tant y tant...
y tens rahó... are'm recordo
que demá n'és lo meu santí....

F. DE LA A.

M' esgargamello cantant
te dich perjura é ingrata....
Sento un jahl... un altre jahl mes fort...
y es lo teu burro que brama.

J. R.

—Entre dos joves:
—Home, vina ab nosaltres á passeig aque-
ta tarde, diu un al altre.
—No pot ser perque hi deixat al pare sol.
—Home, ja 't deixaré 'l meu paraygua, no
t' apuris.

L' altre de tant riure no vá poder tornarli
cap resposta.

En un bateig hi há molta broma.
Se llegeixen poesias, se tocan pessas de pia-
no, se cantan romansas y trossos de música, y
á cada pausa hi ha aplausos y entusiasme y
crits de:—Salga el autor... Salga el autor...—
fins que aquest se presenta á rebre la ovació.

Per últim la mare de la criatura que ja ana-
va bastant forta, se presenta ab ella als brassos,
completament vestideta y adornada, y la con-
currencia al véurela, la reb també ab lo mateix
aplauso y entusiasme, ressonant unánimament
un crit de «Que salga l'autor.»

Lo pare no vá sortir, perque estava fent
una bacaina en un recó de sala.

Deya un borratxo:
Lo diluvi universal proba que únicament la
gent dolenta fins al últim grau, poden beure
aygua.

Hi ha gent que tenen la mania de que es-
cribint un boig un número distint en tres ó
quatre paperets, la combinació de aquests nú-
meros produheix lo del bitllet que ha de treu-
re la grossa.

Dugas senyoras que visitavan un manicomi
cert diumenje, ván veure á un boig molt tran-
quil é inofensiu, y desitjosas de posar en plan-
ta la preocupació, l'hi demanaren, qu'en qua-
tre papers distintos escribis un número á ca-
da un.

Lo boig pregunta:
—Y per qué?
—Perque sortiran á la rifa.
—Y quan sortiran?
—Demá, diuhen las senyoras, que demá's
treu.

Lo boig escriu los paperets, y un cop los té
á punt se'ls menja.

—Pero ¿que fá? exclaman las senyoras.
—No han dit que demá havian de sortir?
Donchs passin demá, si son servidas, que jo'ls
asseguro que sortiran... ¡Vaya si sortiran!..

EPICRAMAS

Una puntada de péu
de una tal Pepa al marit
vá regalarli l' Andreu,
qu' es torero de Madrid.
Y un que 'l vá troba al carré
molt estufat y ab molt oro:
—D' hont vens?

—De dá un volapié
á un ximple que fá de toro.

—Jo soch, deya un senyó un dia
desde avuy jutje de pau.
—De Pau?... preguntá en Badia
y l' apellido si 'us plau?

F. LL.

Un qu' era un poch geperut
se féu retratar d' esquena,
creyent que d' aquesta mena
no fera tant conegut.
Mes vá quedar atmirat
y l'hi dava molt fatich,
quan l'hi deya cada amich:
—Noy! qu' estás bèn retratat!

M. C.

IMP. V. Y F. GASPÀR, ATALFO, 14.
Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.

SUSCRIPCIÓ DE «LA CAMPANA DE GRACIA» EN FAVOR DE LAS VÍCTIMAS DEL VAPOR «EXPRESS.»

Suma anterior. 338	Suma anterior. 868	Suma anterior. 15	Sumas anteriores. 201 '50	Sumas anteriores. 332
J. G., obrer. 8	En admirador d'en Pau Milá y Fontanals. 4	Domingo Palteja, id. 2	Ramon Closas, id. 1	Juan Gibert, id. 4
J. R., id. 8	Un ex-catòlich. 2	Anton Pujol, id. 4	Jaume Ferrer, id. 2	Benvingut Marqués. 4
E. E., id. 1	Un colonerador de La Campa- na de Gracia. 4	Benito Durán, id. 2	Eduart Figueras, id. 2	Joseph Nin, id. 12
A. S., id. 1	R. F., obrer decan Brusí. 2	Francisca Caralt, id. 2	Pascual Cornellans, id. 1	Antonia Pla, id. 8
F. M., id. 1	Lo duenyó y dependents de la barberia Salon del Universo de Manresa, lo següent: Ignaci Perramon. 20	Domingo Neato, id. 2	Isidro Olivella, id. 2	Jaume Bonjoch, id. 6
A. P., id. 4	Mariano Feliu, id. 4	Joseph Rosich, id. 1	Anton Pujol, id. 2	Joan Roquer, id. 4
Abelló, id. 2	Joaquim Solanich, id. 2	Anton Surroca, id. 10	Jaume Cervelló, id. 2	Pau Monner, id. 4
J. C. am. n. de la humanitat. 2	Francisco Palacios, id. 2	Leandro Artigas, id. 50	Miguel Fort, id. 1	Miguel Bolós, id. 10
Joan Barrera, obrer. 4	Jaume Siré, id. 1	Mariano Feliu, id. 4	Joseph Jacas, id. 2	Francesch Domènech, 4
Julia Faya de Barrera. 2	Narcís Pujol, id. 2	Joaquim Solanich, id. 2	Francesch Molinó, id. 2	Francesch Mariné, id. 2
Tomas Barrera, obrer. 1	Francesch N., id. 1	Francisco Palacios, id. 2	Francesch Dldemolins 1	Ramon Pont, id. 4
Joanet Barrera, id. 1	Anton M. M., id. 2	Jaume Siré, id. 1	Joan Camps, id. 1	Miquel Canals, id. 4
Lluís Gacerán, id. 1	Un cutiá R. F., id. 4	Narcís Pujol, id. 2	Sebastiá S. tomó, id. 2	Joseph Serra, id. 2
Joseph Susias, id. 2	Jacinto Bou, pare, id. 1	Francesch N., id. 1	Joaquim Sanchez, id. 2	Gabriel Gestí, id. 2
Maria Susias. 2	Jacinto Bou, fill, id. 1	Anton M. M., id. 2	Joseph Gausachs, id. 2	Joseph Moragas, id. 2
Franci-queta Marques. 4	Francesch Pames, id. 1	Un cutiá R. F., id. 4	Tomas Escudé, id. 1	Francesch Brea, id. 10
Ramon Roca. 1	Anton Armengol, id. 4	Jacinto Bou, pare, id. 1	Miguel Ribás, id. 1	Domingo Murlá, id. 20
Francisca Jaufré. 2	J. T. M., id. 4	Jacinto Bou, fill, id. 1	Eduart Galt, id. 1	Benet Ribot, id. 4
Una viuda que ó dia la guerra. 4	Rafel Coch, id. 12	Francesch Pames, id. 1	Un R. F. retirat, id. 12	Un R. F. de bona fé, id. 12
Rómulo Espinosa (R. F.) obrer. 6	Francesch Buxó, id. 2	Anton Armengol, id. 4	Joseph Santis, id. 10	C. P., id. 4
A. D. R., músich d'artilleria. 4	Mandí Farja, id. 2	J. T. M., id. 4	Jaume Poyo, id. 4	Sebastiá Pontons, id. 2
Aguell. 10	Barúmeu Aixa, id. 4	Rafel Coch, id. 12	Anton Ferrer, id. 2	Francesch Biosca, id. 20
Un pajés, obrer. 4	Tomas Salas, id. 2	Francesch Buxó, id. 2	Joseph Ramis, id. 2	M. R., id. 4
Un Cuba. 8	Jaume Aduardo, id. 4	Mandí Farja, id. 2	Vicens Burrut, id. 1	Total de San Martí. 486
Lluís Salvador y Martí. 8	Agusti Ferrer, id. 1	Barúmeu Aixa, id. 4	Juan Sole, id. 2	Un pintor de cementiris. 1
Un tinent de reemplaçs. 8	Pere Miquel, id. 3	Tomas Salas, id. 2	B. R. id. 2	Altre admirador de D. Pau Milá. 1
Leonor Garriga. 4	Jaume Salvat, id. 2	Jaume Aduardo, id. 4	Miquel Nin, id. 2	Un que no es mólica. 1
P. B., obrer. 8	Leandro Mestres, id. 2	Agusti Ferrer, id. 1	Joseph Cosiné, id. 2	Un que sempre s'en vol anar. 1
R. S. P., obrer. 8	Lluís Sardá, id. 2	Pere Miquel, id. 3	Miquel Gels, id. 2	Un amic de la humanitat. 40
Leonor Garriga. 4	Anton Espluga, id. 4	Jaume Salvat, id. 2	J. T., id. 2	Agusti Batagé. 30
Gumersindo Cortés. 2	Varios boters del ta- ller de Nicasi. 19	Leandro Mestres, id. 2	P. B., id. 2	Domingo Figueras. 20
J. Soler. 4	C. R. B. obrer. 2	Lluís Sardá, id. 2	Félix Amat, id. 1	Un amic dels pobres. 20
Pau Mallofré. 6	Joseph Garcia, id. 2	Anton Espluga, id. 4	Jaume Porrens, id. 1	Francesch Vidal. 16
Un pobre home. 10	Joseph Plana, id. 2	Varios boters del ta- ller de Nicasi. 19	Anton Mirambell, id. 2	Eudalt Deyá. 4
R. F. 10	Joseph Nicolau, id. 2	C. R. B. obrer. 2	Francesch Sadurni, id. 1	Eurich Serratá. 4
Miquel Gibert, obrer. 2	Victoriá Salomó, id. 2	Joseph Garcia, id. 2	S. M., id. 2	Fructuos Gudall. 4
Joan Estany y Vivet. 2	Ramon Batallé, id. 4	Joseph Plana, id. 2	Un adroguer, id. 2	Lincoln Gudall y Gombau. 4
Tranquil. 2	Joseph Batallé, id. 8	Joseph Nicolau, id. 2	Cristofol Oriol, id. 2	Concepció Gombau. 1
Jaume Rabes, obrer. 4	Ididora Batallé, id. 4	Victoriá Salomó, id. 2	Ramon Sacanell, id. 2	Ramon Gombau. 1
Joan Constanzó. 80	Francisco Cuadrat, id. 12	Ramon Batallé, id. 4	Joseph Bonjoch, id. 2	Agustina Gombau. 1
Joseph Minis, pare. 10	Ignaci Ribera, id. 2	Joseph Batallé, id. 8	Joan Solé y Solá, id. 1	Sebastiana Fontanet. 1
Joseph Minis, fill. 10	Jaume Mullet, id. 1	Ididora Batallé, id. 4	P. S., id. 1	V. M. G. F. 16
Anton Comas. 10	Francesch Ferrer, id. 1	Francisco Cuadrat, id. 12	Cárlas Barlumeu, id. 1	Joseph Bert an. 4
Un que coneix á n'ea Manyé y Flaquer. 4	Ramon Vidal, id. 1	Ignaci Ribera, id. 2	Francesch Balbé, id. 1	Dolores Perá. 2
J. A. 40	Joseph Romeu, id. 8	Jaume Mullet, id. 1	Joseph Torruella, id. 1	Un embarisador del Encant. 4
Joseph Maymó, obrer. 3	Fernando Soler, id. 4	Francesch Ferrer, id. 1	Joseph Navarro, id. 2	Gracia Andreu. 4
P. C., maquinista. 80	Agusti Soler, id. 4	Ramon Vidal, id. 1	B. C., id. 2	S. P., obrer. 6
Anton Fortuny. 2	Félix Gamarra, id. 4	Joseph Romeu, id. 8	Miquel Serras. 2	Enrich Murlá, id. 12
Una noya treballadora. 4	Miquel Buxens, id. 4	Fernando Soler, id. 4	Ventura Solé, id. 1'50	Francisco Villegas. 20
Josepa Xocolatera. 2	Josep Figarola, id. 2	Agusti Soler, id. 4	Ramon Ferrer, id. 2	Remigi Andorra segona meytal del bitlet del Hospital, Sor- teig 35, núm. 7740, y Amaia Tevesa. 10
R. F. depend. de la Xoco- lateria de Vidal. 4	Vicens Huguet, id. 4	Félix Gamarra, id. 4	Joseph Vives. 2	Total Rs. vn. 1934
Masana, obrer. 4	Pau Barrut, id. 2	Miquel Buxens, id. 4	Batista Batallé, id. 2	(Se continuará.)
J. S., id. 4		Josep Figarola, id. 2	Genis Argenti, id. 10	
Miguel Salvat y Caylá. 10		Vicens Huguet, id. 4	Lleó Bouguerel, id. 6	
		Pau Barrut, id. 2	Joan Serra, id. 4	
			Jaume Gibert., id. 4	
Suma y sigue. 868	Sumas y sigue. 15	Sumas y sigue. 201 '50	Sumas y sigue. 332	Sumas y sigue. 1222